

ג' נובמבר

ס' נובמבר

כ' נובמבר

יעשה לכך הוא שואל חכם אחד מה יעשה, והוא
משיב כי דבר זה אינו כבודו של מלך ואין
להשיבו לו הכללו בן, ואדם זה לא ידע מה יעשה
ויאמר כי באלו זה לא ידע הנוגעת מלך וזה אלך
ושאל אחד מקרובי המלוכה שהם מכיריהם את
המלך, וכאשר הוא שואל אותו משיב לו כי אני
מכיר את המלך גודלו ווומתו אין ראוי להביא
כלוי זה לפניו ולכך אמר כי יש לאבדו לנוגרי.
 והנה לא ידע מה יעשה ולא אמר אל כל
האומן שתקין את הכללי אליו ימצא לו תקינה ובא
אל האומן אמר שיש תקינה ליתת הכללי אבל התקינה
קשה גם לא לכל גקלוקים טבו רק לאחד או
לשנוג. ותנת זה אמר עיל כל פנים לא יכול
להיות נקי מה אלק אל תלמל עצמו יעשה רצונו
מה שיעשה, ותנת המלך אמר הכללי הזה שבור
אני משתחם בו, והלאשונים שלא אמרו לך כי
מןני כבודך עשו ולא מצעך העתגנוי. אבל אני
משתחם בו כך. וכך אמר כי מתחלה שאל
לחכמה חוטא מה עונשו מצד החכמה והוא אמרת
חכמה מחייב אל החוטא הרע כאשר חטא אל
המלך, ואח"כ שאל אל הנבואה כי הנבואה יודע
ומכיר גודלות המלך וכמה גודל מעלהו, וכך
אמרה כי מצד הזה אין ראוי אל החטאת רק
המלחה לפי גודל חטאו שחייב למלך הות, ואח"כ
שאלו ל תורה כי בתורה ברא הש"י את פולמו
וכין שבנה נבראו הכל יש לך בתורה אחר שחתמו
ונתקל בראותו יש בתורה ג"כ תקון לאדם.
ואח"כ שאלו את הש"י בעצמו ותוא אומר בכל
שבוע אני משתחם כמו שאמרנו שכל כליו הם
שברורים. אבל יש בזה חכמה מאריך שותכמה
ଓומרת חטא תרדף רעה, רמו כאן ענן בעל
התשובה, וזה כי מצד החכמה כאשר יתטא האדם
אין טפוק כי דבר זה הוא רע מצד החכמה לכך
אומרת חטא תרדף רעה כי החטא בעצמו גור
חרוץ כמו שהוא לשון. חטא כמו אני אהטבה
(בראשית ל"א) היה אני ובני שלמה חטאיהם
(מלכים א' א'). וכל חסרונו הוא הרע ומפני שהרע
נמשך אחר דבר שהוא חסר אומרת החכמה חטאיהם
טרדף רעה. אבל הנבואה שהיא למעלת
התכמה היא גוררת דין על החוטא כי גנובות
היא במדת הדין ודין החוטא הוא המיתה, וזה
משפט החוטא. בודאי שהש"י גוזר עלי המיתה
והוא מזטער על זה מאימת המלך ולא ידע מה

ומזבז והקריב כל קרבנות שבתורה שנאמר זבחי
אליהם רוח נשברת, אמר רבי אבא בר יוחנן כל
שפצל בהמה הבשיר באדם ע"ב, ופירושה כי
מי שיש לו לב נשבר ונרכזה דבר זה בחשבם
מקריב עצמו אל הש"י שהרי זבכת רוחו ונשמנת.
ולכן אמר דוד אמר אתה מקבלני בתשובה מובטה
אני שיעמוד שלמה ויבנה בתמ"ק ומקריב כל
הקרבות, מפני שיצא שלמה מן דוד שהיה מקריב
עצמו בתשובה אל הש"י, וכן אם אתה תקבלני
בתשובה אשר התשובה הוא שמקריב עצמו אל
הש"י יצא ממנה בן שהוא יבנה בית המקדש
להקריב כל הקרבנות. ואחר סבר כי האדם עצמו
נחשב כמו מקדש שהארם הוא כמו בית נחשב
חכם האדם הוא קדוש נחשב האדם בתמ"ק קודש.
אם חטא טמא ביהמ"ק מות, ולפיכך החוטא
שיטמא בית המקדש שהוא האדם וחומר בתשובה
כ Allow בנה ביהמ"ק מחותז והקריב קרבן. ובela
זה גם בן אמרו גזרלי נומי רוח לפניו שם ית'
כמו שmobear בנתיב העונה שנחשב Allow הקריב
קרבן רק שאין נחשב Allow בנה בנה בתמ"ק. רק
החותמא שטמא ובטל בתמ"ק נחשב השובט Allow
הורד ובנה אותו ולקריב קרבן בתוכו הוא נמייחת
רוח שיש לכל בעל תשובה:

ואמר ר' אדא כל שפטול בהמה כשר באדם.
פירוש כי הבהמה פטול שלת כאשר יש
מוס בגופת מפני שהמוס הוא תחולת אבל הגוף
הגוף כאשר מאבד לאח חזר לעפר ואני קריב
אל הש"י, אבל באדם כאשר רוחו נשברת מפני
חטאו הרוח כאשר נסתלק לגמרי הוא למעלה
בדרכyb (קהלת י"ב) והרות תשוב אל החלדים
ולכך עולה כאשר נשבר גם כן. וזכר זה
הוא הערבה לשמים, וכך נבטי אליהם רוח
נשברת לב נשבר ונרכזה אליהם לא תבוחת. ומה
שאמר כי כל תשמי של הש"י כלים שברורים
משמעות ולב כלו של השם ית' שברורים,
כי השבוח הוא הפשיטות כאשר אין לו שם כל
כל, ובשביל כך משתמש השם ית' כלים
שברורים. וכך הש"י אומר יעשה תשובה ויתכפר.
וננה מה שאמירה חכמה-ונגבאות, משל אל מלך
בשר ודם שנtran לאחד כל לשמוד והכל נשרב
וهو מזטער על זה מאימת המלך ולא ידע מה

וותרין יותרו לו חיו ולא נקרא זה טוב שאין מחת הירוש נתון זה ליותר בתרן, ולכך אמר מה הוא טוב בשביב שהוא ישר כל' שהוא טוב עם הטוב. וכן מה שאמר מה הוא ישר בשביב שהוא טוב, ר' ל' שהשי' ישר ולא שהירוש שמעמיד והשי' מדרתו על תכלית הדין ולכלות את הבריות, שאין ראוי שיקרא זה ישר כי אין אפשר שישית העולם קיים כאשר יהיה הש"י נהג במדת הדין לגורמי. אבל למה הש"י ישר מפני שהוא טוב שעם הירוש והוא הטוב וזהו ויישל הגמור כאשר עם הירוש הטוב ואמר שאל לחקמת חוטא מה ענשו וושילת חטאיהם תרדך רעת, וזה כי החוטא הוא חטאו בעולם ואין ראוי שיחיה נמצא חטאו בעולם ולכך תרדך אותם הרעה לאחכינו מן העולם, ומ"מ אין החכמה אומרת הנפש החוטאת תמות כי נמצא בעולם הרע כי, אבל הנבואה שתיא מן הש"י ואין דבר רע יותר מלמעלה לך הנבואה אומרת הנפש החוטאת תמות שלא יהיה נמצא החוטא שהוא רע כמו שלא נמצא רע למעלה. ואמר שאלה לחורה חוטא מה עונשה והתרה שתיא תקון האדם שהרי כל התרה היא תקון האדם וגמ' בזה התרה היא תקון האדם ולכך התרה אומרת יבאי' שם' יתיכר' שוה תיקון של החוטא, אבל הש"י אומר שישית תשובה כי החוטא אשר יש לו לב נשבר ונזקפת על חטאו הוא ית' מקבל בשביב זה וזה מחת הש"י;

ובמדרשי (ויק"ר פ"ג ע' סוטה ה/ ב') זבחו אלהים רוח נשברה אמר רבי יהושע בן לוי כמה גודלים גמולו רוח שבונם בית המקדש אדם מביא פולח שכר עולה בידיו מנחוה שבר מנחוה ביזד אבל מי שדעתו שפלה מעלה עליון הכתוב כאלו קרבב כל הקרבות שנאמר ובורי אלהים רוח נשברה ואין חפה נמאמת שנאמר לב נשבר ונזקפת אלהים לא תבזה, זבדי בן לוי ורבי יוסי בן פטרס זרבנן חד אמר דוד לפני הקב"ה רבש"ע אם תקבלני בתשובה יודע אני שלמה בני בונה בית המקדש ומקירב כל קרבנות שבתרה מן תוך קרי' זובי או אלהים רוח נשברת היטבה ברצונך וגוי או תחפוץ זובי צדק, וחורגת אמר מני לעוזה תשובה שפעlein עליון כאלו עלה לירושלים ובנה בית המקדש

מכאן פתחו פה למןין לומר לא היה ממן שיעשה תשובה שנאמר כי אני הבהיר את לבן אל רשב"ל יסתם פיהם של רשותם אלא אם לצלים הוא ילייך הקב"ה מחרה בו באדם פעם ראשונה שנייה ושלישית וזאת חור בו וגואנו ועל לבו מן התשובה כדי לפרט ממן מה שחתא אף כך פרעה הרשע כיון ששיגר הקב"ה חמשה בעמים ולא השגיה על דבריו אמר לו הקב"ה אתה הקשית ערטך והכבדת את לבך תריני מוסיף לנו טומאה על טומאתך. וכל זה כאשר תורה בד"ל שוב ולא שב או חתמא זהה נחשב מצד' שכלו ושוב אין תשובה לדבר זה. ולכך אמר און יקרואוני ולא אענדו כי כאשר תורה הש"י באדם שישוב ולא שב הקב"ה נועל לפניו מתח השובה אה"ב:

ובמדרשי (ירוי מכות פ"ב, ה"ו) שאל לחייבת חוטא מה עונשו אמרה חטאיהם תרדך רעת, שאל לגבואה חוטא מה עונשו אמרה הנפש החוטאת היא תמות, שאל לתרה חוטא מה עונשו אמרה יביא אישם ויתכפר, שאל להקב"ה חיטא מה עונשו אמר יעשה תשובה ויתכפר, הה"ז טוב וישר ה' על כן יורה חטאיהם בדרך מה הוא חוטא טוב בשביב שהוא ישר ולמה הוא ית' אמר יעשה תשובה מצד' השכל און ראוי שיחיה להחותא תשובה, מכל מקום יש לאדם תשובה ואף כי נפלאת היא בעינינו זהה שאמר טוב וישר ה' על כן יורה חטאיהם בדרך, ר' ל' שהשי' הוא מורה לחוטא הדרך הישר שהשי' הוא הישר, ומאותר שתיא הישר הוא ג"כ מורה הדרך הישר לאדם, ועוד כי מפני כי הרצה מוכן לרשותם בסוף והוא ית' טוב והטוב רצחה בטוב ולא ברע שייטה לישע, ולפיכך מצד' ב' בחינות מה שתיא ית' טוב וישר ראוי שהשי' מורה לhattאים שהם הולכים בדרך עמוק מורה לתם אל דרך הישר ולהציג אותם מן הרעה אשר מוכן לרשותם. ומה שאמר למה הוא טוב בשביב שהוא ישר ולמה הוא ישר בשביב שהוא טוב ר' ל' כי הש"י הוא טוב מפני שהוא מטיב אל הכל, ולא שהטוב הזה بلا טעם, שאם יהיה הש"י מטיב לבירות ולא היה טעם אל הטוב אין זה ראוי שיקרא טוב, כמו שאמרו ז"ל (ב"ק נ/ א) כל ואומר הקב"ה